

ἔστου ἕνεκα παρακαλῶ καὶ ἐγὼ λοιπὸν ἵνα συγ-
γνημονικῶς εἰ ἀναγνώσται ὑποδεχθῶσιν αὐτά με τὰ
πομπὰ με ἐκείνην τὴν εὐγένειαν καὶ φιλοφροσύνην,
καὶ ἵν' ὑποδέχεται καὶ ἀγαθὸς δισπότης ἀπὸ ζη-
λατὴν ἀυπελθεγὸν ὀξύζυσαν σαφυλὴν, ὅποτε
τὴν προσφέρει αὐτῷ προκίρῃ ὡς πρωτόλειον, χαρι-
ζόμενος εἰς τὸ ὀξύγλυκον καὶ εἰς τὸ ἄνωρον, διὰ τὸ πρῶ-
τον καὶ τὸ νέεφοντον.

ἰὰ νὰ καταλάβῃ ὁ φιλόκαλος ἀναγνώστης ὅπω-
ς βαθυτέρως, ἰδὲ σημειῶ συντόμως τὰ κεφαλαίω-
δητρα περιεχόμενα τῶν δέκα ᾠδῶν ὅλας τῆς βιβλίου,
καὶ ἔχουσιν ἕτως:

Ἡ πρώτη ᾠδή περιέχει τὴν πλάσιν τῆς Κόσμου, τὰ
κατὰ Ἀδάμ, καὶ Εὐάν, τὰ κατὰ τὴν Κιβωτὸν τοῦ
Νῶε, τὸν κατακλυσμὸν τῆς Οἰκουμένης, τὴν ἐξώλειαν
τῆς ἀνθρωπίνης γένους, καὶ τὴν παλιγγενεσίαν αὐτοῦ
διὰ τῆς Σήμ, Χάμ, καὶ Ιάφεϊ, κατὰ τὴν θείαν γρα-
φὴν τὰ πάντα.

Ἡ δευτέρα, τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν τῆς Ἑλλά-
δος, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν πρὶν ὑποταχθῆ παρὰ τῶν νι-
κητῶν Ῥωμαίων.

Ἡ τρίτη, τὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Ῥωμαίων, τὴν ἀ-
λωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ὑποδύωσιν ὅλης
τῆς Ἑλλάδος βαθμηδὸν, τὸν ἐρχομὸν τῆς Ῥωστικοῦ
ζόλης εἰς τὸ Αἰγαῖον, καὶ Πελοπόννησον ὑπὸ Ὁρλόφ
Στολάρχου, τὰ τότε συμβάντα, τὰ περίφημα ὀνό-
ματα τῶν λεγομένων κλεπτῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ
Ῥωμेलία μετὰ κατ' αὐτὰς, τὰ κατὰ τὸν Φιλελεύ-
θερον Ῥήγαν τὸν Θετταλὸν, καὶ τὰ κατὰ τὸν Να-
πολέοντα Βοναπάρτην Ἀρχιστράτηγον τῶν Γαλλικῶν
στρατευμάτων, πρῶτον Ὑπατον τῆς Γαλλίας, Ἀυτο-
κράτορα τῶν Γάλλων, καὶ καταδικασμένοι ἐν τῇ
Ἀγίᾳ Ἐλένη.

Ἡ τετάρτη, τὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐν
Μολδοβλαχίᾳ ὑπὸ τὸν Πρίγγιπα Ἀλέξανδρον Ὑ-
ψηλάντην.

Ἡ πέμπτη, τὰς ἀρχηγὰς κατ' ὄνομα τῆς ἐπα-
ναστάσεως ἐν Ἑλλάδι, τὰς τόπας τῶν τεθρυλλημέ-
νων δεκαπέντε μαχῶν, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ κατ'
αὐτὰς τῶν ἐν μάχαις ἀποθανόντων Φιλελλήνων.

Ἡ ἕκτη, τὰς συνεισφορὰς τῶν ὁμογενῶν καὶ Φι-
λελλήνων, τὰς εἰσπληδήσεις καὶ ἀλώσεις τῶν πόλεων,
τὸν πόλεμον καὶ θρίαμβον κατὰ τῆς Δράμας, τὴν
κατάστασιν τότε τῶν Ἑλληνικῶν φρερίων, τὴν ἐμφύ-
λιον μάχην, τὸ δάνειον τῆς Ἀγγλίας, τὴν φυλάκω-
σιν τῶν πατριωτῶν εἰς τὸν ἅγιον Ἡλίαν ἐν Ὑδρᾷ,
τὴν προδοσίαν τῶν κακοπατρίδων Μείμεταλιτῶν, τὸν
ἐρχομὸν τῆς Ἰπταίμ εἰς Πελοπόννησον, καὶ τὰ κατ'
αὐτόν.

Ἡ ἕβδομη, τὰ κατὰ τὴν ὑπεκρίτην Καλόγερον ἐν
Πελοποννήσῳ, καὶ ἀνδραγαθίας τῶν Σπαρτιατῶν ὀνο-
ματὶ κατὰ Ἰμπραίμ ἐν Σπάρτῃ.

Ἡ ὄγδοη, τὰς θαλασσομαχίας καὶ νίκας τῶν
Ὑδροσπετοψαφείων, τὰ τῶν Κυδωνιῶν, τὰ τῆς Χίος,
τὰ τῆς Κάσσης, τὰ τῶν Ψαρέων, τὰ τῆς Σάμου, τὰ
τῆς Ἐφέου, τὰ τῆς Γαλαξειδίδος, τὰ τῆς Ἀγίης Ὀρεῶς,
τὰ τῶν Θησῶν, τὰ τῆς Λεβαδίας, τὰ τῶν Σαλαίων,
τὰ τῆς Εὐρίπης καὶ ἑτέρα.

Ἡ ἐννάτη, τὰ τῆς Μεσολογγίης, Ἀνατολικῆς, Βασι-
λαδίδος καὶ Κλείσοδος ἐκτεταμένως.

Ἡ δεκάτη, τὴν ἀθλίαν τότε κατάστασιν τῆς Ἑλ-
λάδος, τὸν ἐρχομὸν τῆς Κόγχρας, τὴν πυρκαϊάν τῆς ζό-
λης τῆς Ἰμπραίμ ἐν Νεοκίτῳ παρὰ τῶν σολαρχῶν
τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμειῶν, τῶν ἐρχομῶν τοῦ
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐνεσῶσαν θῆσιν.

Τὸ τίμημα αὐτῆς τῆς βιβλίου εἶναι Φοίνικες τέσσα-
ρες, ἢ τοὶ Γρόσια δέκα· τὰ ἔξοδα τῆς τύπης εἶναι ὑπέ-
ρυγκα, καὶ περιπληρωτέα. Κύριοι, παρακαλεῖσθε ὅσοι
ποθεῖτε τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς, νὰ συνδράμητε προπληρεῖ-
τες καὶ ἡ εὐγενίας ὅσοι εὐδοκεῖτε, ποῖοι τὸ ὅλον,
καὶ ποῖοι τὰ ἡμίση· ἀλλὰ ἂν εὐρεθῇ τις μὴ θελόμε-
νος νὰ πληρώσῃ προλαβόντως ἑδὲν, ἂς εὐαρεστηθῇ καὶ
νὰ ὑπογραφῇ διὰ νὰ πληρώσῃ μόνον εἰς τὴν παρά-
δοσιν, καὶ ἔσται καὶ αὐτὸς εὐπρόσδεκτος. Ἐχομεν ὅμως
χεῖραν χρημάτων, καὶ νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν
συνδρομητῶν, νὰ θαρξυνθῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν χωρὶς
ἑδεμίας ἀναβολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ὑπογεγραμμένων ὀνομάτων τῶν
συνδρομητῶν γίνεται πρὸς Φίλους ἐπιτρόπους ὁπερ γνω-
ρίζω, καὶ διὰ τὸ ἀτφαλέτερον πρὸς με ἐπ' εὐθείᾳ ὅπως
ἐπὶ τῆς παρόντος κατὰ συγκυρίαν προεδρεύω.

Ὁ συγγραφεὺς Δ. Γεζέλης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιεῖν τὸ Κοινόν, καὶ ὅλους τὰς
Φίλους των, ὅτι, ἐπειδὴ ἐτελείωσε τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀπο-
θήκης των, καὶ ἀπὸ τὰς 15 τῆς ἡδὴ παύσαντος Ἰαννῆ
ἐνοίκιασαν τὸ νεόκτιστον τέταρτον μέρος τῆς οἰκίας
ὑπ' Ἀρ. 819, κείμενον πλησίον τῆς ἐξώσεως ἐξώθεν τῆς
μικρᾶς πύλης τῆς αἰγιάλης, τῆς ιδιοκτησίας τῆς Κυρίης
Μιχαήλ Ἰατρῆς, εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν θέλει μετα-
κομίσαν τὸ ἐμπόριόν των. Ὅθεν παρακαλῶν τὸ Κοινόν
ἵνα τὰς τιμήσῃ ὡς καὶ πρότερον ὑπόχονται δὲ νὰ πα-
λῶν εἰς μετριωτέρας τιμὰς ἀπὸ ὅ,τι ἐπωλῆσε τὰς
πραγματείας των ὁ πρῶτος ἐπιστάτης των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Ἰουλίου 1831.

Μακ. Γεζέλης καὶ Βάτσας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 54 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 10. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εν Α. Α. ΤΟ Α. ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ ΕΛΑΦΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Λοχαγός Επιθεωρητής της Κεντρικής Στρατιωτικής Σχολής, Εισηγητής τῆς Α' Διαρκῆς Στρατιωτικῆς Συμβουλίας τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἐλαφροῦ Στρατῶ, ἐκτελὼν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις τὰ χρέη τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας, προσκαλόμεν ἅπαντας τοὺς ἐκτελεστάς τῶν ἀφορώντων τὴν Δικαιοσύνην διαταγμάτων, ν' ἀποσέλωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, συμμορφόμενον μὲ τὸν νόμον, τὸν Ταγματάρχην τοῦ 14 Ἐλαφροῦ Ταξίματος Δημήτριον Τζάμην Καρχατάστον, (ἡ οἰκογένεια τῆς οὐρίου διατρίβει εἰς Μεσολόγγιον, αὐτὸς δὲ, ἀδελφόν) διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτὴ κατηγορίαν.

Προσκλοῦνται δὲ ἅπαντα αἱ Στρατιωτικαὶ καὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ συνδράμωσιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρόντος Ἐντάλματος.

Ὁ Εἰσηγητής Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ.

Αρ. 81. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΑΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπὶ Προεδρείας τῆς Κ. Χαράλαμπος Μηλιάνη, ἔχοντος Συμβέλους τῆς Κυρίου Εὐμανθὲλ Ἰαννέσσην, καὶ Ν. Ἰατρον.

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ τὰς 4 Σεπτεμβρίου τῆς παρελθούσης ἔτος ἀπαίτησιν τοῦ Κ. Π. Κλεομένους, ἐπιτρόπου τοῦ Σπύρου Παπαζαφειρόπουλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται:

1. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Γεώργιος Γεμελιώτης νὰ πληρώσῃ διττὰς τρεῖς κόσας καὶ ἐν χρεωτέμεναι δυνάμει τῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν ἐπισυνημένων δύο ὁμολογιῶν.

2. Νὰ πληρώσῃ τὰς τόκους αὐτῶν.

3. Τὰ Δικαστικά, καὶ λοιπὰ ἐξοδά του.

4. Νὰ ἐπικυρωθῇ τὸ μετέγγυσον, τὸ ὁποῖον κατ' αἴτησιν τῆς ὁ Εἰρηνοδίκης Ναυπλίας ἐπέβαλεν ἐπὶ 3546 μπουτσῶν κρασίῳ.

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ τὰς δύο Φεβρουαρίου 1829 εἰς ἀντίγραφον παρεσπασμένην ὁμολογίαν τοπολογημένην ἐν Βαθῇ τῆς Σάμης, ἀπὸ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι ὁ Κ. Γεώργιος Γεμελιώτης ἔλαβε παρὰ τῆς Κ. Σπυρίδωνος Παπαζαφειρόπουλου τὰ ἀλλήλα διττὰς ἐννενηταεξ Ἀρ. 96 δάνεια ἀποδοτέα μετὰ μηνῶν ἐξ παρέλευσιν.

Ἀναγνώσαν τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁμολογίας ἀχρονολόγητον ὀπισθογράφεισιν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Παπαζαφειρόπουλος διορίζει τὸν χρεώτην τε νὰ ἀκύσῃ τὴν διαταγὴν τῆς Παύλου Κτενᾶ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐννενηκὼν τὰ ἐξ διττῶν.

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ τῆς 4 Αὐγούστου τῆς 1829 ἔτος ὁμολογίαν τοπολογημένην ἐν Βαθῇ τῆς Σάμης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐμφαίνεται ὅτι ὁ Γεώργιος Γεμελιώτης ὑπεχέθη νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Κ. Στυλιανὸν Ἀργυρόπουλον εἰς προθεσμίαν ἐξ μηνῶν μίαν συναλαγματικὴν ταλλήρων διττῶν διακοσίων πέντε Ἀρ. 205, τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Μπελατζίος δὲν ἐδέχθη νὰ πληρώσῃ εἰς Ζάκυνθον μὲ ὅλα τῆς τὰ ἐξοδα καὶ διάφορα, ἀφ' ὅτε δὲν ἐγίνε δεκτὴ πρὸς τὸν Μπελατζίον, καὶ ἀκόμη τὸ διάφορον τῶν ἐξ μηνῶν ἀνὰ 4 τοῖς 0/0, εἰδὲ μὴ νὰ ἔχῃ τὴν πληρεξουσιότητα ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος νὰ ἐκθέτῃ ἐπὶ δημοπρασίας τὴν πρὸς αὐτὴ διοικημένην Ἰονικὴν Γολέτταν ὁ Ἅγιος Νικόλαος, διὰ νὰ πληρωθῇ μέχρις ὀβολῶν.

Ἀναγνώσαν τὸ ἀπὸ τὰς 25 Ἰανουαρίου τῆς παρελθούσης ἔτος ἐπιτροπικόν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Κ. Στυλιανὸς Ἀργυρόπουλος συστάει ἐπιτρόπους εἰς μὲν τὴν Ζάκυνθον τὸν Κ. Σπυρίδωνα Παπαζαφειρόπουλον, εἰς δὲ τὸ Νάυπλιον τὸν Κ. Παῦλον Κτενᾶν διὰ νὰ φροντίσωσιν, ὡς αὐτὸς ἦτον αὐτὸς ὁ ἴδιος, διὰ τὴν σύναξιν τῆς ἀνωτέρω ὁμολογίας.

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ τὰς 15 τῆς ἐνεσῶτος ἀναφραγῆς τῆς Κ. Κλεομένους ἐπιτρόπου τῆς Σπύρου Παπαζαφειρόπουλου, διὰ τῆς ὁποίας παρεσιάζει τὰς ἀνωτέρω δύο ὁμολογίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαράλλακτοι μὲ τὰς παρελθόντας παρεσπασθέντας ἀντίγραφα αὐτῶν, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι ὀπίθεν τῆς ἀπὸ τὰς δύο Φεβρουαρίου τῆς 1829 ἔτος εἶναι μία σημείωσις, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι εἰς λογαριασμὸν τῆς ὁμολογίας αὐτῆς ἐλήφθησαν παρὰ τῆς Παπαζαφειρόπουλου δύο δόσεις τῆς Ἰσπανίας, εἴκοσι πεντάφραγκα, ἐκτὼ διφραγκα καὶ ἐν διττῶν.

Τὸ μέρος τοῦ συστήματος τὸ ἐγγύτερον εἰς τὸ ὄρος τοῦτο διαχωρίζει τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, κατακαλύπτει μὲ τραχεὰ βουνὰ τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὴν Τύρολην, καὶ ἐκτείνεται μεσημβριανατολικῶς ἕως εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ σχηματίζει οὕτω ἓνα τῶν τοῦ Ἀδριατικοῦ τοίχων, ἐνῷ ἕτερος τοίχος τῆς εὐρυχώρου ταύτης κοιλάδος (ὅποια πρέπει νὰ ὑπῆρχεν εἰς τοὺς παλαιότερους χρόνους) διαχαράσσεται ἀπὸ τὸν σημαντικώτατον κλάδον, ὅστις ἀρχεται ἀπὸ τῶν πηγῶν τῆς Βέρμιδος, καὶ διέρχεται ὅλην κατὰ μῆκος τὴν Ἰταλίαν.

Πέραν τοῦ τῆς Γενούας κόλπου βλέπονται δύο μεγάλοι, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ εἶναι βουνῶν ἄλυστος κατευθύναντος πρὸς μεσημβρίαν ἐκτεινομένη, καὶ τὴν ὁποίαν διχοτομεῖ ἀνίσωι, ἡ θάλασσα· αὗται δὲ εἶναι ἡ Κίρσικα καὶ ἡ Σαρδηνία. Ἀκολουθοῦντες κατὰ συνέχειαν τὸν Ἰταλικὸν τοῦτον ζυγὸν μέχρι τῆς Αἰτνης, ἀναγνωρίζομεν δύο μακρὰς βουνῶν διασταυρουμένων ὅχι μακρὰν τῆς Νικωσίας, καὶ διδουσῶν εἰς τὴν Σικελίαν τὸ τρίγωνον σχῆμα. Κατὰ τὸ μεσημβρινὸν σύνορον τῆς Σεβρίας, καὶ ὑπὸ τὸν παράλληλον σχεδὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον τελευτᾷ τὸ Ἰλλυρικὸν πέλαγος, ὁ ζυγὸς γίνεται δίκρανος, καὶ ὁ μὲν ἕτερος τῶν κλάδων ὑπάγει πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἕτερος δὲ κλίνει πρὸς τὰ ἀνατολικά καὶ μεσημβριανατολικά μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Προποντίδος.

Ἀρκτικώτερον δὲ τοῦ τελευταίου τούτου κλάδου, καὶ ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου διακρίνεται τις σειρὰ βουνῶν, ἡ ὁποία διευθυνομένη κατ' ἀρχὰς κατὰ κάθετον πρὸς τὸ ρεῦμα τοῦ Δουναβίου, κόπτεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου περὶ τὴν Ὀρσόβαν, καὶ καμπτομένη ἔπειτα περικυκλόνει τὴν Τρανσυλβανίαν, Οὐγγαρίαν, Μοραβίαν καὶ Βοεμίαν. Πρὸς δυσμὰς δὲ τῶν τελευταίων τούτων βουνῶν βλέπομεν ἔτι σωροὺς τινὰς μικρῶν βουνῶν διεσπαρμένων κατὰ τὴν δυτικὴν Γερμανίαν· ἐπέκεινα δὲ τῶν ἀσημάτων τούτων ἐξοχῶν δὲν ἀπαντᾷ τις εἰμὴ ἐκτεταμένης πεδιάδας ἐξαπλουμένης μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης. Πέραν δὲ τῶν θαλασσῶν τούτων φαίνονται οἱ λόφοι τῆς Ἀγγλίας, οἵτινες ὑψοῦνται πλείοντερον ἐν τῇ Οὐαλλίᾳ, οἱ τῆς Σκωτίας, τῶν ὁποίων εἶναι τίτον ἀξιοσημείωτος ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ γεωγνωστικὴ σύνθεσις· καὶ ἔτι ἀπώτερον βλέπονται τὰ ὄρη τῆς Σκανδιναβίας, κατάλευκα ἀπὸ τὰς χιόνας, αἵτινες εἶναι διηνεκεῖς ὀλιγώτερον διὰ τὸ ὕψος αὐτῶν ἢ διὰ τὴν εἰς τὸν βόρειον πόλον προσέγγισίν των.

Ἐπὶ τῶν τελευταίων καυμάτων τοῦ θέρους, ὅταν ἐκλείψῃ ἡ χιών ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς ἐξοχὰς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν διαμένει καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἡ λάμψις ἐκείνων, αἵτινες εἶναι διαπαντὸς χιονοσκεπαστοί, ἀναδεικνύει τὰ ὑψηλότερα μέρη αὐτῶν. Ὅθεν διάφοροι κορυφαὶ φυλάττουν πάντοτε τὴν λευκότητά των ὑπὸ τὸν διακεκαυμένον οὐρανὸν τῆς Γρεναδίας. Βλέπει τις χιόνας διηνεκεῖς ἐν τῇ Γαλακίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀστουρίᾳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερόγκου μεσοτοίχου τοῦ διαχωρίζοντος τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας. Ἡ τελευταία αὕτη χώρα καὶ ἡ Ἰταλία δὲν ἔχουν παντελῶς χιόνας διηνεκεῖς· ἀλλὰ τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς σειρᾶς τῶν Ἀπεννίνων περιέχει ἀπὸ τὰς τοῦ Πάδου πηγὰς μέχρι τοῦ Δραβου πλῆθος ὀρέων ὀδοντωτῶν ἢ πυραμιδοειδῶν, τῶν ὁποίων αἱ πλαγιναὶ σκεπάζονται ἀπὸ τὴν χιόνα ἀπὸ τῆς ῥάχης μέχρι 1300 καὶ 1400 ὀργυῶν ἀνωτέρω τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης. Βλέπομεν προσέτι χιόνα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινῶν βουνῶν τῆς Ἀλβανίας παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ

Ἀου ποταμοῦ· ἀλλὰ προχωροῦντες πρὸς ἄρκτον δὲν εὐρίσκομεν πλέον εἰμὴ εἰς τὴν Νορβηγίαν, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρκτικῶν συνόρων τῆς Οὐγγαρίας ἐνὸς ὑψηλοτάτου ὄρους, τοῦ ὁποίου μόνου ἡ κορυφὴ φθάνει εἰς τὸ ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ κλίμα ἐκεῖνο δὲν λύεται πλέον ἡ χιών.

Ὁ Κύριος Βρουγυῖερος διαιρεῖ τὸ ὅλον τῶν τῆς Εὐρώπης ὀρέων εἰς ἑπτὰ κυριωτέρους κορμούς, ἢ συστήματα, τὰ ὁποῖα κατονομάζει οὕτω:

Α'. Τὸ Ἀλπικὸν σύστημα. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ τῆς γαστρὸς. Ὅρίζεται δὲ πρὸς δυσμὰς μὲν ἀπὸ τὴν Γαζούμνην τὸν ποταμὸν καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, πρὸς ἄρκτον δὲ ἀπὸ τὸν Βρεταννικὸν Ὠκεανὸν, τὴν Ἀρκτικὴν θάλασσαν καὶ τὴν Βαλτικὴν, πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τὴν Βίσουλαν τὸν ποταμὸν, τὸν Βορυσθέην καὶ τὸν Εὐξείνου Πόντον, καὶ πρὸς μεσημβρίαν τέλος πάντων ἀπὸ τὴν Μεσόγειον.

Β'. Τὸ Ἑσπέριον σύστημα, συμπεριλαμβάνον τὴν Ἰσπανικὴν χερσόνησον καὶ τὸ μέρος τῆς Γαλλίας τὸ ἀριστερόθεν τῆς Γαζούμνης κείμενον.

Γ'. Τὸ Σαρδωκορσικὸν σύστημα, περιοριζόμενον εἰς τὰς δύο νήσους, ἐξ ὧν ἔλαβε τὸ ὄνομα.

Δ'. Τὸ Ταυρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ τῆς Κριμαίας ὄρη. — Ἐμπορεῖ τις ὅμως νὰ θεωρήσῃ αὐτὰ μᾶλλον ὡς παράτασιν τινὰ τοῦ Καυκασίτου συστήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Κύριον Βρουγυῖερον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ε'. Τὸ Σαρματικὸν σύστημα. Τοῦτο δὲ ἐμπεριλαμβάνει ὅλους τοὺς πέραν τῆς Βισούλης καὶ τοῦ Βορυσθένους κειμένους τόπους, καὶ περιορίζεται πρὸς μεσημβρίαν μὲν ἀπὸ τὸν Εὐξείνου Πόντον καὶ τὴν Ταναΐδα, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἀπὸ τὸν Τάναϊν, τὸν Βόλγαν, τὸν Ἰργίν, τὸν Ζαΐκ καὶ τὸ ὄρος Οὐράλ· πρὸς ἄρκτον ἐκτείνεται μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ παγωμένου Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Λευκῆς θαλάσσης· πρὸς δυσμὰς τέλος πάντων οἱ ποταμοὶ Ἀνδόγας, Οὐξοῦ, ἡ λίμνη Λαδόγα, ὁ Νεύας καὶ ὁ τῆς Φιλανδίας κέλος τὸ διαχωρίζουν ἀπὸ τοῦ Σκανδιναυικῶν συστήματος.

ΣΤ. Τὸ Βρεταννικὸν σύστημα, περιέχον τὰ τρία βασίλεια τῆς μεγάλης Βρεταννίας.

Ζ. Τὸ Σκανδιναυικὸν σύστημα διέρχεται τὴν Νορβηγίαν, τὴν Σουηκίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν.

Ἐκαστον τῶν συστημάτων τούτων γίνεται εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Κυρίου Βρουγυῖερου ὑπέθεσις εἰδικωτέρας ἐπεξεργασίας. Τὸ δὲ γεωγνωστικὸν μέρος πραγματεύεται μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν ὁ συγγραφεὺς, καὶ σημειώνει ἐν αὐτῷ ὅλας τὰς καταμετρήσεις τῶν ὀρέων, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ προμηθευθῇ, φανερίων πάντοτε ἀπὸ τίνος ἔγεινεν ἐκάστη, καὶ μὲ ποίαν μέθοδον, ἔτι δὲ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῶν κυριωτέρων μερῶν. Δύναται δὲ νὰ κατανοήσῃ τις τὸν εἰς τοῦτο τὸ μέρος πλοῦτον τοῦ συγγράμματος, μαθὼν ὅτι τὰ καταμετρηθέντα ὕψη συμποτοῦνται εἰς 4490. Ὁ γεωγραφικὸς χάρτης τῆς Εὐρώπης, δεξιότατα σχεδιασμένος παρὰ τοῦ Κυρίου Βρονέ, συνοδεύει τὸ ὠφέλιμον τοῦτο βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι βεβαίως ἐν ἀπὸ τὰ καλλήτερα δῶρα, τὰ ὁποῖα πρὸ πολλοῦ εἶχον νὰ γένουν εἰς τὴν Γεωγραφίαν.

(Ἐκ τῆς Γαλλ. Ἐφ. ὁ Χρόνος.)

Ποικίλα.

Ἀτμοκίνητοι ἄμαξαι. — Εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν 16 ἀτμοκίνητοι ἄμαξαι ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν

λόγω καὶ ἔργῳ βοηθήσαντας Φιλανθρώπους συνδρομητάς.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰαν. 1831.
 Ὁ Δημόσιος Ἱατροχειρῆργος καὶ Διευθυντὴς
 Π. Δ. Στεφανίτης.

Σύναξις τῶν ἐξόδων, καὶ ἐσοδῶν ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1830
ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1831. Ε. Π.

Αριθμός		Νομίσματα		Αριθμός		Νομίσματα		Παρατηρήσεις.
Γενικῶν ἐξόδων ἐκάστου μηνός		Φοίνικας	Λεπτὰ	Γενικῶν ἐσόδων ἐκάστου μηνός		Φοίνικας	Λεπτὰ	
1	Μάρτιος	908	38	1	Μάρτιος	569	1	Ἡ ποσότης τῶν φ. 17131 ἰδαν. νήσαντες ὡς ἀποδόσεις εἰς χρονομηνία, καὶ δόματα καὶ ἀλλὰ ἀπαρχαίαι τοῦ Νομοκράτου φ. 2300 εἰς τὴν μαδραν, θύραν καὶ λοιπὰς ἐκδομας καὶ ἐπισκευὰς φεῖν. 6044 A. 88, εἰς τοὺς ὑπερβίτας φ. 3206, 90, εἰς τὴν περιβολὴν τῶν ἀδελφῶν 9980; 7, χαλῶς καὶ ἐκτασιν φαίνονται εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ Νομοκράτου.
2	Ἀπρίλιος	998	27 1/2	2	Ἀπρίλιος	505	35	
3	Μαΐος	1239	86 1/2	3	Μαΐος	373	48	
4	Ιούνιος	1252	71	4	Ιούνιος	653	97	
5	Ιουλιος	1253	67	5	Ιουλιος	625	86	
6	Αὐγουςτος	2416	57	6	Αὐγουςτος	812	88	
7	Σεπτέμβρ.	1927	40	7	Σεπτέμβρ.	855		
8	Ὀκτώβριος	1649	57 1/2	8	Ὀκτώβριος	615	15	
9	Νοέμβριος	1214	23 1/2	9	Νοέμβριος	550	34	
10	Δεκέμβριος	1589	12	10	Δεκέμβριος	2527	49	
11	Ιανουάριος	1485	37 1/2	11	Ιανουάριος	410	69	
12	Φεβρουάριος	1196	68	12	Φεβρουάριος	1431	32	
Τὸ ὄλον		1731	115 1/2	Τὸ ὄλον		9930	541	

Π ρ ο κ ή ρ υ ξ ι ς.

Ο,τι Φέρει ἡ ὥρα δὲν Φέρουσιν αἰῶνες· τῷτον τὸν καιρὸν μόνον μ' ἔλαβεν οἷστος ποιητικὸς νὰ συνθέσω εἰς σίχην βιβλίον περὶ Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἡμῶν ἐπαναστάσεως ἐναντίον τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει. Καλαμαριάω, χωρὶς νὰ μὲ τὸ παρατηρήσῃ Φίλος, ὅτι διὰ τοιαῦτα σπευδῶσα ἐπιχειρήματα ἀπαγγέλλαι ἀλλὰ φῶτα, καὶ ἄλλοι καιροὶ εἶναι ἀλήθεια καὶ τῷτο ἔως τὸ αἴτιον ἐνήργησεν ἕως τῷ νῦν νὰ μὴ φανῇ ἔτι εἰς τὸ Κοινὸν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Οἱ φρόνιμοι συγγραφεῖς Ἕλληνες πρέπει νὰ καιρο-
φυλακτῶσι, καὶ νὰ προσμένωσι βέβαια νὰ ὠριμά-
σωσιν οἱ καρποὶ τῶν ιδεάτων των, ἵνα μὴ ἀκαιροί
μᾶς αἰμοδιάσωσι ἰὺς ὀδόντας, καὶ τότε νὰ ἰὺς προβάλω-
σιν εἰς τὸ φῶς καθ' ἣν καὶ φαντάζονται ἐντέλειαν. Αὐ-
τὲς τὲς δεινὰς συγγραφεῖς ἐχὶ μόνον δὲν ἐπιμέμ-
φομαι, ἀλλὰ καὶ ἐπευφημῶ, καὶ σχεδὸν χεδὸν τὲς
ἐκθειάζω. Ἐπειδὴ ὅμως, ἡ δι' αὐτὰ τὰ αἷτια, ἡ δι' ἄλ-
λα ἐκ' οἷδα, ὁ Θεὸς οἶδε, ὑσερεῖται τὸ δημόσιον ἀπὸ
τοιαύτην περίεργον ἀνάγνωσιν εἰς ἔργον τόσον φε-
ρόν εἰς τὴν ἰσορίαν καὶ πολυπόθητον, δὲν ἀμφιβάλλω,
εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, νὰ ἴδωσιν ἐγγράφως καὶ ἰ-
σορικῶς τὰ καθ' ἡμᾶς, λαμβάνω τὸ πάρος νὰ τὲς
προλάβω καὶ ὅπως ἔτυχαι.

Αναγνώσαν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν προκειμένην
ὑποθέσιν ἔγγραφα·

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὑπ' Ἀρ. 167|2957 κλήσιν
τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτε τῆς Ἀργολίδος Δικαστη-
ρίου καὶ τὴν ὑπ' Ἀρ. 189 κλήσιν τῆς Δικαστηρίας Ἰεῦτε πρὸς
τὸ ἀπέντα Γεώργιον Ῥαμελιώτην καταχωρηθεῖσαν
κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 97 Φύλλον τῆς Γενι-
κῆς Ἐφημερίδος τῆς 1830 ἔτης·

Σκεφθὲν,

Ὅτι ἡ ἀπὸ τὰς δύο Φεβρουαρίαι 1829 ὁμολογία
ἀρνεῖται μὲν γεγραμμένη ἀπὸ κάποιου Γεωργίου Τζεμ-
περήν διὰ τὸν Γεώργιον Ῥαμελιώτην ὡς ἀγράμματον,
ἀλλὰ δὲν συνεπιφέρει τὰ λοιπὰ ἀπαγόμενα χαρα-
κτηριστικὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος, καὶ ἀλη-
θείας τῶν εἰς αὐτὴν ἐνδιαλαμβανόμενων·

Ὅτι ὁ Κ. Παπαζαφειρόπελος, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι
ἡ ὁμολογία αὕτη εἶναι γνησία, ὥφειλεν, ἐπειδὴ ἀπαξ
παρεχώρησεν αὐτὴν εἰς τὸν Παῦλον Κτεναῖν, νὰ ἀπο-
δείξῃ τὴν ἐπράξεν ὁ Κτεναῖς ἔτος περὶ αὐτῆς·

Ὅτι ὁ Κ. Παπαζαφειρόπελος ὢν ἐπίτροπος τῆς Κ.
Στυλιανῆς Ἀργυροπέλου, περιορισμένος νὰ ἐνεργῇ μό-
νον εἰς τὴν Ζακύνθον δὲν ἔχει τίτλον νὰ ἐνάξῃ τὸν Γε-
ώργιον Ῥαμελιώτην εἰς ἄλλα μέρη, ἐκτὸς τῆς δικαιο-
δοσίας τῆς Ζακύνθου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπὸ τῆς
ἀ' Αὐγύστου 1829 ὁμολογίας·

Ὅτι, καὶ ἂν εἶχεν ὁ Κ. Παπαζαφειρόπελος τὰς
ἀπαγόμενες τίτλους διὰ τὴν σύναξιν τῆς ἀπὸ ἀ' Αὐ-
γύστου 1829 ὁμολογίας, ὥφειλε πρῶτον νὰ παρεσιῇ
τὸ πρωτότυπον αὐτῆς, καὶ δεύτερον νὰ καταδιώξῃ
τὴν Γολέτταν, ἥτις ἐδόθη εἰς ὑποθήκην δυνάμει τῆς αὐ-
τῆς ὁμολογίας·

Ὅτι ὁ Κ. Παπαζαφειρόπελος μεσεγγυάσας ἀδί-
κως τὰ κρασία τῆς Ῥαμελιώτης, ὀφείλει νὰ ἀποζημι-
ώσῃ αὐτὸν διὰ τὰς προκυψάσας ἐκ τῆς μεσεγγύου
ζημίας·

Ἀποφασίζει κατ' ἐρήμην·

Α'. Ἀπολύεται ἡ ἀπὸ τὰς 4 Σεπτεμβρίου τῆς πα-
ρελθόντος ἔτους ἀπαίτησις τῆς Κ. Παναγιώτης Κλεο-
μένης, ἐπιτρέπεται τῆς Σπύρης Παπαζαφειροπέλου.

Β'. Διαλύεται τὸ ἐπιβληθὲν ἐπὶ τῶν κρασιῶν τῆς
Γεωργίας Ῥαμελιώτης μεσεγγυον.

Γ'. Διαφυλάττεται πρὸς τὸν Γεώργιον Ῥαμελι-
ώτην τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγῇ τακτικῶς τὴν ἀπο-
ζημιώσιν τε διὰ τὰς προκυψάσας ἐκ τῆς μεσεγγύου
ζημίας.

Δ'. Καταδικάζεται ὁ Κ. Παναγιώτης Κλεομένης
εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς δικαίματος τῆς παρελθούσης ἀ-

ποφάσεως συμποσθμένη εἰς Φοίν. 4, καὶ ἐκείναι
τῶν Δικαστικῶν Συμβάλων συμποσθμένη εἰς Φοίν.
δώδεκα.

Ε'. Ἡ παρῶσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος κατὰ τὸ Ἀρ. 268 τῆς Πο-
λιτικῆς Διαδικασίας, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς ὅτινα
ἀνήκει.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 22 Ἰαν. 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρήλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν κατὰ τὸ σῶν ἔχρε-
ώτην νὰ δημοσιεύσω τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῆς κα-
ταστήματος τέττα ἀπὸ τῆς ἀ' Μαρτίου 1830, μέχρι
τέλους Φεβρουαρίου 1831· ἀλλ' ἡ ἀναβολὴ αὕτη πα-
ρήλθεν διὰ τὴν γενικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καταστίχων
τῆς Νοσοκομείας, τὴν ὁποίαν κατ' αἰτησίαν μου εὐαρε-
στήθη νὰ διατάξῃ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις.

Ἦδη ὅτε ἡσύχασα ἀπὸ τοῦ χρέους τέτο τῆς ἐξε-
τάσεως, σπεύδω νὰ σὲ ἐπισυνάψω τὸν κατάλογον
τῶν κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος πεμφθέντων ἀδελφῶν, συ-
νάμα δὲ καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξό-
δων τῆς καταστήματος, καὶ ταῦτα παρακαλῶ νὰ κα-
ταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς Φύλλον τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῆς λογαριασμῆς τέττα φανερεῖται, ὅτι τὰ ἐ-
τήσια ἔξοδα ἀνέβησαν εἰς Φοίνικας 17, 131: 85: 1|2
εἰς σκεύη, οἰκοδομὴν τῆς θύρας καὶ τῆς περιβολίου,
μισθὸς ὑπηρετῶν, καὶ εἰς τὴν τῶν ἀσθενῶν περιθαλψήν.
Τὰ δὲ ἔσοδα, ἐκ μὲν τῆς Φιλανθρωπίας συνεισφορᾶς
τῶν τῆς Ναυπλίας ἐμπόρων, διὰ τῆς συνήθους μέσης τῆς
ἐπιθεωρητῆς τῶν τελωνείων, Φοίν. 6, 105: 68· ἐκ δὲ
διαφόρων ἐκτάκτων συνδρομῶν Φοίν. 824: 86 καὶ παρὰ
τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως Φοίν. 3000 μέχρι
τέττα, καὶ παρ' αὐτῆς θέλει γενῇ καὶ ἡ τελεία ἐξόφλησις.

Κατὰ τὸ ἔτος τέτο χάρις εἰς τὴν πατρικὴν κη-
δεμονίαν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήτης, τὸ Φιλανθρωπι-
κὸν τέτο κατάστημα ἐβελτιώθη, διότι ἐχὶ μόνον ἐπε-
ριποιήθησαν ἀσθενεῖς κατὰ τὴν χρείαν, ἀλλὰ καὶ ἡ
οἰκοδομὴ τῆς περιβολίας καὶ τῆς θύρας ἐλκύον τὴν προ-
σχὴν διαφόρων ὑποκειμένων ἀλλοεθνῶν, ἀξίως τῆς
ὑπολήψεως τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς προνοίας τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως, μετ' ὅλην τὴν γνωστὴν σενοχωρίαν τῆς
Ἐθνικῆς Ταμείου.

ηρόστρωτον ὁδὸν τοῦ Μαγκέστρου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἔμελ-
ναι καὶ ἄλλαι νὰ βαλθῶσιν εἰς ἐνέργειαν. Μετακομίζονται
τώρα ἐκεῖσε ἐκ τοῦ παραλίου αἱ πραγματεῖαι ἐν διαστή-
τι μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ὥρας. Νεωστὶ ὅλον τὸ φορτίον
τοῦ Ἀμερικανοῦ πλοίου ἔφθασεν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ
μαγκέστρου ἑκατὸν λεπτὰ μετὰ τὴν ἀποδίδασίν του.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἔγεινεν εἰς
τὴν σιδηρόστρωτον ὁδὸν τῆς Βολσιῶνος ἡ δικιμὴ νέας τινὸς
αεροκινήτου μηχανῆς Φοῦνιξ ὀνομασθείσης. Ἡ μηχανὴ
ἐστὶν ἐκ 12 ἀμάξας 300 ἀνθρώπων φερούσας· τόσον
ὁρμητικὴ ἦτον ἡ κίνησίς της, ὥστε διέτρεξε μὲ τὸ ὑπέρ-
πικον ἐκεῖνο φορτίον 15 ἕως 18 μίλλια εἰς μίαν ὥραν.

Ἄλλοτε νέον μηχανήμα σύρον μίαν ἀμάξαν μὲ 40 ἐπι-
βάτας διήνυσεν 35 ἕως 40 μίλλια εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν
ἀστήμα.

— Μηχανικός τις ἐκ Μόρτονος, Γάλλος, ἐπενόησέ τι ὄχημα,
τὸ ὅποιον διατρέχει ἐν μίλλιον εἰς ἕξ λεπτὰ, φέρει τρεῖς
ἐπιβάτας, χωρὶς ἄλλην δύναμιν εἰμὴ ἐνὸς ξυλίνου ἵππου,
ὅστις λαμβάνει τὴν κίνησιν ἀπὸ τοῦ ἐλατήριου μηχανισμοῦ
τινος ἔχοντος τὴν ἐστίαν εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τὸ μη-
χάνημα τοῦτο εἶναι τοιοῦτοτρόπως κατεσκευασμένον, ὥστε
τὸ ἐπιτιθέμενον βάρος προσθέτει δύναμιν καὶ ταχύτητα
εἰς τὴν κίνησιν, εἴτε ἐνεργεῖ ἐφ' ὀριζοντίου ἐπιπέδου,
εἴτε ἀναδοκαταβαίνει.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ ἀμαξάρις τις, Σμιθ ὀνομαζό-
μενος, ἔχων 233 υἱοὺς νόθους. Ἄφητε δὲ εἰς ἕκαστον
αὐτῶν 12,000 Λίτρ. Στερλ., εἶτι δὲ εἰς ἕκαστον τῶν γνη-
σίων αὐτοῦ τέκνων καὶ εἰς τὴν γυναῖκά του 3,000 Λ. Σ.
ἐτήσιον εἰσόδημα, μὴ λογιζομένων τῶν ἐπιπλῶν, οἰκῶν,
γαιῶν, ἱππῶν, κτλ.

Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ῥωσσίας. —
Κατὰ τὰς πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1829 ἔτους γεγεμένας
ἀξιωματικὰς ἀναφράς, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ῥωσσίας,
ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ τῆς Πολ-
ωνίας βασιλείου, τῆς Φινλανδίας, τῶν ἐπέκεινα τοῦ Καυ-
κάσου ἐθνῶν, τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πολιτικῶν τε καὶ στρα-
τιωτικῶν, καὶ φυλῶν τινῶν τῆς Σιβηρίας, ἀνέβαινον εἰς 49
ἐκατομμύρια, ἐν οἷς 17,558,398 χωρικοὶ, δούλοι καὶ ἐ-
λεύθεροι, καὶ 243,548 ἱερωμένοι. Πληρόνουν δὲ φέροντες εἰς
τὴν πολιτείαν 18,771,812 ἄνθρωποι, ἤτοι 325,809 οἰκο-
γένειαι. Ὑπηρετοῦν εἰς τὰ στρατιωτικὰ 747,557, τούτε-
στιν 189,870 χωρικοὶ ἀνήκοντες εἰς τὰς στρατιωτικὰς
ἀποικίας, 262,103 Κοσάκοι, 167,269 Βασκίροι, 31,159
Μετσεριάκοι, 28,344 Καλμουκοὶ, καὶ 68,810 Κιργέσοι.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κύριον Α. Μ. Ἀντωνό-
πουλον εἰς Τεργέστην. — Τὴν 4' Ἰουλίου 1831
ἐν Ἀνδριταίνῃ.

Ἐλάδομεν, Κύριε, διὰ τοῦ ἐκ Ναυπλίου ἀγαθέλφρου
σας, περιχαρῶς τὴν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου ἐπιστολήν σας, δι'
ἧς μᾶς συνοδεύετε τὸν ἐξ ὀρειχάλκου κώδωνα ἔλκοντα λί-
τρας μεγάλας Βενετικὰς 381, σὺν τοῖς συντηρημένοις αὐτοῦ
λιτρῶν ὁμοίῳ 208, τὸν ὅποιον ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ
διακαῇ πατριωτισμὸν κινούμενος εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου
ἀνατίθετε ἐκκλησίαν, τῆς γενεθλίου πόλεώς σας.

Τὴν ἐπιστολήν καὶ τὴν προσφορὰν ὑμῶν κοινοποιήσαντες
ἀσμένως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συμπελίτας σας, ὡς θεάρε-
στον καὶ κοινωφελὲς ἔργον, σπεύδομεν ὑπερῆδιστα, μετὰ τῶν
διαιτέρων ἡμῶν αἰσθημάτων νὰ σᾶς ἐρμηνεύσωμεν καὶ

ὅλων ὁμοθυμαδὸν τὴν κατὰ τοῦτο γενικὴν εὐαρέστησιν
καὶ εὐγνωμοσύνην.

Τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς πρὸς τὴν πατρίδα σας υἱικῆς στορ-
γῆς, ἐφ' ἧν εἶναι τὸ πρῶτον, καθότι καὶ τὸ 1814 τὴν ἐφι-
λοδώρησατε διὰ τῆς ἀποστολῆς μανουαλίων καὶ μηναίων,
ὑπόσχεται προσέτι εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλας μελλούσας ἀγχι-
θοεργίας σας. Ὅθεν δεχόμεθα τοῦτο, καὶ τὰς τῆς ἐπιστολῆς
ὑμῶν εὐδιαθέτους πρὸς αὐτὴν ἐκφράσεις, ὡς ἐχέγγυον τῆς
ἐξακολουθήσεως τῶν εὐεργετημάτων σας, ἡ πατρίς σᾶς ἀνα-
καλεῖ μετὰ χαρᾶς εἰς τὰς ἐλευθέρους ἀγκάλας της, ὡς
φίλον καὶ ὠφελίμον τέκνον της.

Τόσον δὲ προθυμότερον εὐχεται ταχεῖαν τὴν ἐπάνοδόν
σας, ὅσον αὐτὴ θέλει συντελέσει, ὡς μᾶ, βεβαιῶται, εἰς
πλουτισμὸν τῶν σχολείων μας καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς νεο-
λαΐας, πρῶτον καὶ ἀσφαλὲς στοιχεῖον τῆς μελλούσης εὐ-
δαιμονίας καὶ διζῆς τοῦ ἔθνους μας, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ
βαθρῶς πεπεισμένη ἡ σοφὴ καὶ φιλόπατρις ἡμῶν Κυ-
βέρνησις, πρέθεσε τοῦτο κυριωδέστατον τῶν σκοπῶν της,
καὶ ἡ Α. Ε. διὰ γενναίων συνεισφορῶν, καὶ ἰδιαίτερων θυ-
σιῶν ἐξέτεινεν ἤδη ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς πόλεις καὶ
χωρία τὰ καταστήματα τῆς ἀλληλοδιδασκαλίας καὶ τῆς
παιδείας· εἰς δὲ τὸ Ναύπλιον, καὶ τὴν Αἴγινα ἐτύ-
στησεν ὑψηλοτέρας κλάσεως σχολεῖα συνάδοντα μὲ τὸν
βαθμὸν τῆς ἐνεστώσης ἡθικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεώς
μας, καὶ προμηνύοντα εἰς τὴν νεολαίαν κατὰ τὰς προόδους
αὐτῆς καὶ πανεπιστημονικὰ εἰς τὸ ἐξῆς διδασκῆναι.

Ὅσον δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς, βεβαιωθῆτε, Κύριε, ὅτι θέλομεν
καταβάλλει ὅλην τὴν δυνατὴν φροντίδα, ὅπως τὸ ἱερὸν
δῶρόν σας ἀνυψῶθῃ σῶν καὶ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἀήκουστον
δέσιν του.

Ἐν τούτῳ ἀσπαζόμενοι ὑμᾶς μὲ πατριωτικὴν ἀγάπην
ὑποφαινόμεθα.

Τὰ μέλη τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, Γιαννάκος Ν.
Τζαννίτου, Δημητράκης Δημητρακόπουλος.

Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἐκκλ. τοῦ Ἀγ. Νικολάου,
Ἀνάτολιος Νικολόπουλος, Πούλος Μιχαλόπουλος, Ἀσημάκης
Ἀργυρόπουλος.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Τὴν 10 Ἰουλίου τὸ Ἑλληνικὸν
βρίκιον Ἡρακλῆς ἐκ Ταλαντίου δι' ἡμερῶν 3.

Τὴν 11 τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Τηλέμαχος ἐξ Ἰλίου
δι' ἡμερ. 1.

Τὴν 12 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδὶ Κοδρικτῶν
Σύρας καὶ Τήνου δι' ἡμερῶν 4.

Τὴν 14 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ ἐκ Σ-
λαμίνος δι' ἡμερῶν 2, — καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιο
Ἑρμῆς ἐκ Δοκεῦ δι' ἡμερ. 1, — καὶ τὸ βρίκιον Ἀθ-
κὰ ἐκ Πόρου δι' ἡμ. 1.

Τὴν 16 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Καραϊσκάκης
Ἐπιδαύρου καὶ Πόρου δι' ἡμερ. 3.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Τὴν 12 Ἰουλίου ἡ Ἀμερικανικὴ
φρεγάτα Κονστιτούσιων.

Τὴν 13 τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιο Ἑρμῆς.

Τὴν 15 τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Τηλέμαχος.

Τὴν 16 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ,
καὶ ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Λόβιτς φέρουσα τὸν Ναύ-
αρχὸν εἰς Πόρον, — καὶ δύο Ἑλληνικά βρίκια Ἡ-
ρακλῆς καὶ Ἀθηνᾶ εἰς Πόρον.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Ἐκ Βαρσοβίας, 2 Ἰουνίου. — Ὁ Γερουσιαστὴς Λέων
 Τεμπόσκις διωρίσθη Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας. — Ἡ
 Ἐξωματικὴ Ἐφημερίς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ στρατηγὸς Κρέ-
 τς δὲν ἐπωρεύθη μετὰ τοῦ στρατεύματός του πρὸς τὴν
 Κεζεξην (ὡς ἔρρέθη), ἀλλὰ εἰς τὴν Ποδλαχίαν, διὰ νὰ
 ἐνυθῇ ἐκεῖ μετὰ τὸ κράτιστον τῆς Ῥωσικῆς στρατιᾶς.

— Ἡ τῆς Βαρσούϊας Ἐφημερίς ἀναφέρει τὰς ἐξῆς,
ὡς βεβαίως, εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ στρατη-
γοῦ Χλαπόψκου. Ἀφοῦ κατώρθωσε τὸ ἐπιχειρήμα του ἐν
τῇ ἐπαρχίᾳ Βιαλιστόκ, διευθύνθη μὲ τὸ στράτευμά του πρὸς
τὴν Λιθουανίαν. Αὐξάνουν δὲ αἱ δυνάμεις του καθημερινῶς
ἀπὸ τοὺς προστιθεμένους ἐθελοντάς, καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν
Πολλωνῶν ἐνεψύχωσε τοὺς ἐπαναστάτας Λιθουανούς. Πλει-
στοὶ τῶν εὐζώνων τοῦ σώματος τῆς Βιαλόδης ἠνώθησαν
μετ' αὐτοῦ. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς Χλαπόψκης διευ-
θύνθη μετὰ σπουδῆς πρὸς τὴν Βίλναν.

Αὐτόθεν, 4 Ἰουνίου. — Τοῦ ἐξῆς ἄρθρον ἐδόθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Βαρσοβίας. “Ἐπειδὴ κάνεις νόμος καὶ κάμμιά ἐξουσία δὲν περιορίζουν τὴν ἀχαλίνω- των ἀκράτειαν τῆς τυπογραφίας, καὶ οἱ ἐφημεριδογράφοι, οἵτινες δείχουν ἀνδρείαν καὶ τόλμην ὅταν μόνον πρόκειται νὰ ἐκτοξεύσωσι συκοφαντίας, δὲν ἀποκρίνονται εἰμὴ μὲ τὴν πλέον πόταπὴν δειλίαν εἰς τοὺς ὑπ’ αὐτῶν ἀδικουμένους, ὅταν ἐκεῖνοι τοὺς προκαλῶσιν εἰς μονομαχίαν, γίνεται γνωστὸν ὅτι συνεστάθῃ ἐπανορθωτικὴ ἐταιρία κατὰ τῶν συ- κοφαντῶν ἐφημεριδογράφων. Ἡ δὲ ἐταιρία αὕτη, ἣτις σύγ- κειται ἀπὸ πολυάριθμα μέλη, θέλει ἐξετάζει ὅλα τὰ ἄρθρα τὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας περιεχόμενα, καὶ ἐπειδὴ κάνεις ἐφη- μεριδογράφος δὲν δίδει ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐθύνην του, ὁψέ- ποτέ τις ἐξ αὐτῶν ἤθελεν ἀπαρνηθῇ νὰ κάμῃ ἔντιμον ἀποζη- μίωσιν, καὶ νὰ δώτῃ ἱκανοποιήσιν, ἡ ἑτέρα θέλει ἐπιφορ- τίζεσθαι τὸ νὰ ἐκτελῇ κατ’ αὐτοῦ τὴν σωματικὴν ἐπανόρ- θωσιν, τῆς ὁποίας ἤθελεν εἶναι ἄξιος· διότι, ὅταν ἡ Κυβέρ- νησις δὲν ὑπεραπίζεται τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτῶν, θέτει ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λαμβάνῃ δίκην αὐ- τὸς μείους.”

(Ἐφ. τῆς Γαλλίας.)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

Ὁ ρο γ ρ α φ ί α τ ῆ ς Εὐ ρ ῶ π η ς.

Ἐάν τις θεωρήσῃ τὸ ἔλρον τῶν ὀρέων τῆς Εὐρώπης, παρατηρεῖ ὅτι ἡ κορυφὴ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους εἶναι τὸ ὑψιστον μέρος καὶ σχεδὸν τὸ κέντρον μακρᾶς σειρᾶς ὀρέων, ἣτις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀγίου Βικεντίου καὶ τελειώνει ἀνατολικῶς καὶ βορειανατολικῶς, ἐνταῦθα μὲν εἰς τὸ Τέναρον ἀκρωτήριο (Ματαπὰν), ἐνταῦθα δὲ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ ἀρκτικώτερον ἔτι παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀσίας. Διάφοροι στέφανοι ἀποτετμημένοι τῆς μεγάλης ἀλύσου, ἀλλ' οἱ ὅποιοι φαίνονται ὅτι εἶναι τὰ δυτικὰ αὐτῆς πέρατα, διατείνουσι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις τὴν Ἰσπανικὴν χερσόνησον· τρομερὸν διάφραγμα ἀνυψοῦται μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας, καὶ τὸ ὑπέρμετρον τοῦτο προπύργιον συγκείμενον ἐκ κορυφῶν πετρῶδων, ὀρέων, καὶ τὰ πολλὰ ἀβύσσων, ἐκτείνεται βορειοδυτικῶς τοῦ τελευταίου τούτου βασιλείου, ἀφίνει πρὸς μεσημβρίαν ἀντιστηρίγματα, ἀπτόμενα τοῦ Δούρου καὶ τελειοῦ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ὠκεανοῦ κατὰ τὰ ἀκρωτήρια Ὀστεγαλίας καὶ Φινιστέρας. Ὁ κυριώτερος κορμὸς λαμβάνων ἔπειτα τὴν διεύθυνσίν του τὴν γενικωτέραν ἀπὸ μεσημβριοδυτικῶν πρὸς τὰ βορειανατολικά, ἐκτείνει τοὺς κλάδους του ἐπὶ τινος μέρους τῆς Γαλλίας, καὶ καλύπτει τὴν ἡφιστίαν γῆν τῆς Ἀλπερινῆς. Τὰ ὄρη τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Ῥοδανοῦ χιμηλένου σημαντικῶς ἀνωθεν τοῦ Λουγδούνου, μόλις γίνονται ὁρατὰ ἐν τῇ Βουργουνδίᾳ καὶ συνδέονται, παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Σαῶνος, μετὰ στίχον τινὰ βουνῶν, ὅστις ὑπάγει κατ' ἀρχὰς παράλληλος μετὰ τὸν Ῥήνον, διατέμνεται ἔπειτα αὐτὸν ἀνωθεν τοῦ Μιχουντιάκου, καὶ διασκεδάζεται εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Διέσιος βλέπομεν διαφόρους κρίκους, οἵτινες ἐκ τῆς παραλλήλου πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἀλύσου θέσεως, τῆς κατὰ μικρὸν πρὸς τὴν ἀνωτέραν Βουργουνδίαν κλίσεως, καὶ τῆς ἀποτόμου κατὰ τὴν ἀκτὴν τῆς λίμνης τῆς Γενεύης ἀποπερατώσεώς των, ἐν κόλῳ ἀναγνώριζονται ὡς παραστήματα τοῦ ὑπερόγκου σώματος τοῦ Λευκοῦ Ὄρους.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἔτησίαν . . . Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἴναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 17 Ἰουλίου.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἑσπέρως ἐπανῆλθεν ὁ Ἐξο-
χώτατος Κυβερνήτης ἐξ Ἀργους.

— Τὴν 16 ἑσπέρως τὸ Τυπικὸν Τάγμα ἐκίνησε διὰ τὰ
ἀντίπεραν τοῦ Πόρου.

Τὸ Θ' Ἐλαφρὸν διετάχθη νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὴν Κοριν-
θίαν παρελθόντως εἰς τὰ ἀντίπεραν τοῦ Πόρου.

Τὸ σῶμα τῶν Ὀπαδῶν ἦλθεν ἀπὸ Ἀργους ἐνταῦθα.

Μία ἰλη ἰππικῶν μέλλει νὰ κινήσῃ αὐρίον ὑπὸ τὴν
ἡγήσαν τοῦ Ὑποσυνταγματάρχου Κυρίου Καλλέργη διὰ
τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὰ προτεχῇ παράλια τῆς
Πελοποννήσου ἀντικρὺ τοῦ Πόρου.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκομένων ὁμογενῶν, ὅσοι
ᾤδειξαν ἐμπράκτως τὸν ζῆλόν των ὑπὲρ τῆς προσόδου τοῦ
πολιτισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι καὶ ὁ ἐν Τεργέστη Κύ-
ριος Αντ. Μ. Ἀντωνόπουλος, ὅστις ἐπεμψε πέρυσι ἰκανὴν
χρηματικὴν βόηθειαν καὶ 1370 τόμους παλαιῶν Ἑλλή-
νων συγγραφέων διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ φι-
λόκαλος οὗτος ἐπεμψε νεωστὶ καὶ εἰς τὴν Ἀνδρίτσαιναν,
τόπων τῆς γεννήσεώς του, ἀξιόλογον κῶδωνα διὰ νὰ χρη-
σιμεύσῃ εἰς εὐπρέπειαν τοῦ ἐκεῖ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ ἔγραψαν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδέχθημεν ἄσμενοι τὴν πασάκλησιν των
τοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας. (Ὅσα
εἰς τὴν δ' σελίδα.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς Πορτογαλλίας κινήσεων τῆς Γαλ-
λικῆς Κυβερνήσεως ὁ Μονίτωρ λέγει τὰ ἑξῆς: — «Ἐ-
πειδὴ τὰ ὑπὸ τινων ἐφημερίδων δημοσιευθέντα εἰμποροῦν
νὰ προξενήσωσιν ἀνησυχίαν εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπό-
ρον ἐξ αἰτίας τῆς πρὸς τὴν Πορτογαλίαν διαφορᾶς μας,
συμφέρει νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ἐπιφάνειαν τὰ
μέτρα, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐξηγήθη ἰκανοποίησις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐν
Πορτογαλλίᾳ κρατοῦσαν. Ἐὰν δὲ ἤθελεν ἀποποιηθῇ ἡ ἀνα-

βληθῇ, τὰ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τάγου σταλέντα Γαλλικὰ
πλοῖα εἶχον διαταγὴν νὰ παραπλέωσιν ἐκεῖνα τὰ παράλια,
καὶ νὰ συλλαμβάνουν μόνον τὰ Πορτογαλλικὰ πλοῖα. Μὴ
ἔχοντα δὲ πόλεμον ἡ Γαλλία πρὸς τὴν Πορτογαλίαν,
δὲν θεωρεῖ τὰ συλλαμβανόμενα ταῦτα πλοῖα ὡς λείας,
ἀλλ' ὡς πρὸς ὧσαν μεσεγγυημένα ὅθεν καὶ δὲν εἰμποροῦν
νὰ ἐκδοθῶσι καταδρομικὰ γράμματα. Περὶ ἐκείνων δὲ τὰ
ὁποῖα εἶναι φόβος μὴν ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δὸν Μιχουέλου,
δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται
θέσιν, θέλει ἐπιχειρησθῇ νὰ προσθήσῃ καὶ ταύτην νέαν ἀδικίαν
εἰς τὰς ἄλλας, τῶν ὁποίων ὁ τοῦ Βασιλέως Ἀντιπρόσωπος
ζητεῖ ἰκανοποίησιν. Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ἡ Κυβερ-
νήσις ἔχει τὴν δέουσαν πρόνοιαν. Τὰ παράλια τῆς Πορ-
τογαλλίας παραφυλάττονται ἐγγύθεν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν
δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν κανὲν καταδρομικὸν πλοῖον. Περὶ
δὲ τῶν ἀπλισμένων πολεμικῶν πλοίων, ἐξεύρομεν ὅτι αὐτὰ
εὐρίσκονται εἰς τὴν Ταρκείραν, καὶ ταῦτα κατὰ τὴν ὧσαν
ταύτην παραφυλάττονται, ἐὰν δὲν εἶναι κρατημένα. Πι-
στεύομεν λοιπὸν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπιθωρῶνται τὸ ἐμπόριον
ὅτι εἶναι ἐκτὸς παντὸς φόβου.»

Ἡ Ἀξιωματικὴ Ἐφημερίς τῆς Πρωσίας τῆς 30 Μαΐου
ἀναφέρει τὰ ἑξῆς ἐκ τῶν Πολλωνικῶν Ἐφημερίδων: — Τώρα
λαμβάνομεν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ συνταγματάρχης Σιερακίψ-
κης, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐπανάστατημένων συνεκρέτησε
πρὸς τὸν ἑχθρὸν, πολλὰ ὑπερτεροῦντα κατὰ τὰς δυνάμεις,
παρὰ τὴν Μαριάμπωλιν, τόσον φονικὴν μάχην, ὅποια ὑπῆρ-
ξεν ἢ ἐν Ὀστρολεγκᾷ, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ἀπέστη δι'
ἡμᾶς εὐτυχέστερα. Δύς ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροι τὴν πόλιν
ἐκείνην καὶ δις ἀπώσθησαν κατὰ τὴν τρίτην ἡμῶς ἐφεδον
τὴν ἐκράτησαν τέλος πάντων, ἀφανίσαντες ἐξ ὁλοκλήρου τὸ
εἰς αὐτὴν εὐρεθὲν ἐχθρικὸν σῶμα.

— Τὸ τῶν Νουτιῶν Συνέδριον ἐψήφισεν ἕτερον 14 ἐκατομ-
μύρια Φλωρινίων διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν. — Ἡ
νοχθὴ δὲ καὶ δάνειον 60 ἐκατομμυρίων ἀπὸ τὴν Πολλωνι-
κὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν ἀποφασιν τῆς Βουλῆς, ὑπὸ τὴν
ἐπίκλησιν Πολλωνικῆς ἐπανάστασις.

— Ἐκ τῶν Λιβουανικῶν συγγραφέων, 31 Μαΐου. — Τὸ Ῥωσ-
ρικὸν σῶμα τὸ κατέναντι τοῦ στρατηγοῦ Γιεργουδ εὐρίσκει-